

TASAVVUF SOHBETLERİ AŞKIN MİSAL İLE TARİFİ

ŞEMSETTİN KESER

Çorumlu Mustafa Rumi hazretlerinin anlatımıdır: "Aşk ne şeydir, nasıl olur derssen sana bir temsil ve hikâye ile aşkı beyan edeyim. Bir deveci devesini kaybetmiş. Aramak için sahralarda dolaşırken çeşme başında bir kız görmüş. Bu kıza acep devemi görmüş müdür diye sorayım demiş. Yanına yaklaşıp buralarda deve görüp görmediğini sormuş. Kız ona, "babam beni dayımın oğluna verecek, ben onu istemiyorum, ben filana varacağım" demiş. Deveci tekrar, "kızım ben senden develeri soruyorum..." Kız tekraren ; "canım emmi, dedim ya ben ona varmayacağım, filana varacağım" demiş. Deveci birkaç defa böyle tekrar tekrar sormuşsa da fayda vermemiş. Kız her seferinde aynı şeyi tekrar edip aklındaki söyleyormuş. Deveci anlamış ki derdini anlatamayacak.. Oradan uzaklaşmış... **İşte aşkı ilahide olan bir kişi böyle olmalı. Yani aşkı ilahiden başka bir şey bilmemeli...**"

İBADET ETMENİN SINIRLARI

Nahl 16/99 ayetinde "Sana yakın gelinceye kadar Rabbine ibadet et" ayetinden anlaşılacağı üzere ibadet hakk al yakın mertebesine kadardır, ondan sonra "ubudet"başlar. Zira "ibadet" hakkın emrine nefsin zorlukla ve zevksiz teveccüh etmesidir. "Ubudet" ise mertebe-i yakinde nefsin kendi sıfatından fani ve ruhun sıfatı zahir olması sebebiyle HAKK'IN HİZMETİNE ZEVK İLE KOŞMASIDIR. Karşılık ücreti görene (zevki tadana) zorluk olmaz. Bunun için savaşta, gideceği cenneti temaşa edenler beden uzuvlarından vazgeçip düşman üzerine saldırırlar. Kör ne yapsın ki. O ancak nefsinizi tehlikeye atmayın ayetini vird edinerek teselli bulmaya çalışır ancak bu kendini aldatmadır.

ÜSTÜN OLDUĞUNU SANMAK KAHRA UĞRAMAKTIR

Hırsız eve girer. Ev sahibinin altınlarını çalar. Ev sahibi kahrolur. Ancak polis yetişir ve hırsız yakalar. Aslında hırsız kahrolmuştur. Bu örnekte olduğu gibi, dünyevi makamları nedeniyle kuvvetli olanlar adaletsiz davranıp zayıfları kahrettiği vakit aslında kendi kahırlarına cüret etmişlerdir. Çünkü KAHHAR olan Hakk hazır ve nazırdır. Bu kötü fiilin karşılığı mutlaka doğmuş ve büyümektedir. Mutlaka babasını bulacaktır.

MUSTAFA HAKİ HAZRETLERİNİN SOHBETİ

"Ashab-ı Kiram, sohbet ile yükseldi. Dini bildirenlerdir. Onlara dil uzatan, dini yıkar. Onların imanda ayrılıkları yoktur. Hepsı bütün velilerden üstündür. İnsana lazım olan önce Ehli Sünnete uygun olarak inanmak, sonra Allah Teala'nın emir ve yasaklarına uymak ve tasavvuf yolunda ilerlemektir. İslam'ın temeli, Ehlî Sünnet alimlerinin bildirdiklerine inanmak ve yapmaktır." "Müslüman temiz toprağa benzer. Temiz toprağa her şe atılır. Hakaret görebilir, eziyet görebilir, cefaya uğrayabilir. Lakin ondan hep güzel ,temiz, faydalı şeyler çıkar. Müminin, insanları ayırmadan hepsine aynı şekilde davranması ve güzel ahlaklı olması lazımdır" "Bir kimsenin havada uçtuğunu, su üzerinde yürüdüğünü görseniz, İslamiyet'in emir ve yasaklarına uymaktaki hassasiyetine bakınız. Şayet bu tam ise ona uyabilirsiniz. Eğer emir ve yasaklarda gevşeklik varsa hemen ondan uzaklaşınız. Çünkü zararı dokunur."

RUHUN ÜÇ ÇEŞİDİ - Hz. Kenan Rifai
k.s.

Üç çeşit ruh vardır. Biri hayvani ruhtur ki bu hem insanda hem hayvanda bulunur. İkincisi ise ruh-ı revandır ki insanda bulunur ve uyku halinde de bedenden ayrılp birçok şeyler görür. Rüyada gezip konuşmak, oturmak kalkmak gibi. Vücut yatakta hareket etmeyip sabit dururken ruhu revan bu işleri yaparken vücut ile alakasını da kesmiyor. Rüyada korkulduğu zaman bağırma, ağlama vs. halleri bu irtibatın delilidir. Bir de İzafî Ruh vardır ki o ancak bir kâmil insana vusul ile kazanılır. İşte cezbeyi kabul eden bu ruh, can-ı can-ı candır. Yani bir can vardır. bunun içinde bir can daha vardır ki o da Hakikat-i Muhammediyye'dir. Bir can daha vardır ki sırrullahtır. Allah'tır. Yani can-ı can-ı can budur" Hz. Kenan Rıfai

AKRABALIĞIN HAKİKATI
NEDİR..? SULBİYET NEREYE
KADARDIR..?

Akrabalığı aynı sulbten (aynı ana babadan) doğanlar için algılarız. Ana, baba, kardeş, yeğen, amca-dayı hala-teyze, oğlan-kız şeklindeki bu tarif ne derece doğrudur? Kaderleri farklı olanlar nasıl yakın olurlar. Ana-babayı anlıyoruz. Say-ü gayret ve emekleri var üzerimizde. Evlad-ı da anlıyoruz, ihtiyarlığımızın sigortası. Aynı ilahi ismin terbiye ettikleri kişiler duygu, düşünce yönünden

birliktelikleri daha kolayken, illaki sulb aramak gerekli midir akraba olmak için? Din kardeşi olmak aynı okula devam ettiğimizi gösterir. Aynı okulda sınıfımızda bulunan kişilerle olan arkadaşlığımız nerde, farklı sınıflarda olan kişilerle olan alakamız nerde? Bu açıdan değerlendirdiğimiz de aynı mürşitte bir araya gelmiş olanlar kurbiyyette ileri olanlardır. Miras da ortaya çıkan durum, akrabalığın kuvvetini gösterir.

MİRAC

Yükselmek anlamındadır. Saygı duyduğumuzu hep yükseltiriz. Peki Hakk'a yakın olmanın yukarı-aşağı ile alakası var mıdır? Yoktur. Yukarı-aşağı kavramı bizim varlığımızın gereğidir. Bizim konumumuza göre yukarı-aşağı ölçülerini koyarız. Varlığımızın hapsinden kurtulursak yok için aşağı-yukarı-uzak-yakın-tez-geç gibi zaman ve mekân ifadeleri kalır mı? Varlığın mağrurluğundan kurtul ki miracın mümkün olsun.

PEYGAMBERLER VE TABİ OLDUKLARI İLAHİ İSİMLER

Efendimiz buyurmuştur; "benim miracımın, Yunus'un miracı üzerine fazileti yoktur" Efendimizin miracı (Hakk'a ulaşması) semada arş üstünde oldu.

Hz. Yunus'un miracı balık karnında vaki oldu. Resul olmak cihetinden Peygamberler arasında efdaliyyet yoktur. Bakara 2/285: Resullerden hiçbirinin arasını tefrik etmeyiz" şeklinde bu manaya işarettir. Ancak Bakara 2/253 "Bu peygamberlerin bazısını bazısı üzerine tafdil ettik" ayetinden ise şunu anlamak gerekmiş. Her peygamberde zahir olan ahval, o peygamberin tabi olduğu bir ismi ilahinin icabatı dairesinde vaki olur imiş. Hz. Salih Peygamber İsmi Fettah, Hz. Musa ismi Zahir, Hz. İsa ismi Batın'ın mazharıydılar. Peygamber Efendimiz bütün isimlerin mazharı olmakla kendisinde galip olan sadece bir isim yoktur. Bu nedenle cümle enbiyaya imamlık yaptırmıştır.

TAHT'TAN VE TAC'DAN KAÇMAK

Sahabenin haliydi. İmam Azam Ebu Hanife bu nedenle kadılık makamını kabul etmedi. Bilmekteydi ki vereceği hükümleri kabul etmeyecek bir hükümdar mevcut. Bilmekteydi ki hükümdar, nefsi doğrultusunda kendisinden fetva isteyecek. Ebu Hanife

bilmiyor muydu ki bir saatlik adaletin yüz yıllık ibadete bedel olduğunu. Biliyordu. Ama saltanat sahiplerini de yaptıkları zulmü de biliyordu. Üstelik bu saltanat sahipleri İslam adına hareket ettiklerini ifade etmekteydi. ***Kılıç adaletin bir adım önünde olduğu müddetçe İslam yaşanamaz.***

***KUTLU ZAMAN ,KUTLU MEKAN-
KUTLU DURUM***

İnsan, Mürşidi-i Hakiki olan Allah'la ile birlikte olduğu "an-Mekân-Hal" o kimse için kutludur. Diğer bir anlatımla, kul, Cenabı Hakkı

ne zaman anar, ona olan muhtaciyeti nedeniyle O'nu ister ve tefekkür ederse, bu hali doğuran zahiri şartları kutlu kabul etmek gerekir. Ekseri insan için bu durum nefsin hazzetmediği şartlardır. Bela, hastalık, musibet vs. mümin bu durumu kazanç kapısı olarak değerlendirirse kayıpların kazanca tahvil edildiğini görür. "Rabbena atina fiddünya haseneten ve fil ahireti haseneten fegına azaben nar"

DAİMA SEÇİM KAZANANLAR

Sanmasınlar ki bu sonuç Hakk yanında makbuliyetlerinin gereğidir. Çünkü "ömür uzatılırsa meşakketler başlar" bir düsturdur. Çok yaşlı bir insan beşerî ihtiyaçlarını dahi göremez, muhtaç, acınacak bir şekilde başkasının yardımını gözlediği gibi bedenen de acıları duyar. Bireyin başına gelen bu hal, bireyin oluşturduğu topluluklarında başına gelecektir. Bu nedenle ***adalet ve nimete şükür gerekir.*** Şükür ,sadece dil ile "Elhamdülillah" demek değildir. ***Adalet*** sana emanet edilen bir kibrit parçasında tüm milletin hak sahibi olduğunun idrakinde olmaktır. Nefsine olan harcamalar da dahi. Kaybetmekteki kazanç ise tamamıyla bambaşkadır. Tıpkı Hudeybiye anlaşması

akabinde kırık kalpli ashabına "İnna Fetahna" ile müjdelensidir.

KALPLERDEKİ GEL-GİT LER

Seyri süluk esnasında bu hale büyükler, acaba- receba diye bir tabir kullanırlar ki mürşide (manevi olan kabul edilen Allah adamına) karşı müridde hasıl olan gel gitleri ifadeden kinayedir. Şüphesiz bir an olur kalp mürşitten dolayı çok rahattır ki büyükler buna bast (manevi ferahlık, rahatlama) hali der. Zaman olur kalpte şüpheler oluşur. Acaba diye başlayan şüphelerdir. Bu hal, vesvese suretiyle şeytanın kalbe attığı düşüncelerdir. Kamil olan mürşid bu hususta bazen kendi hakikatini gizlemek için yanlış davranışlarda da bulunabilir. Melamet meşrepli olanlar daima kendilerini setretmek için nefislerini tan edici haller içinde olurlar. Şöhretin, bilinmenin, tanınmanın afetlerinden kendilerini korumak için böyle yaparlar. Çünkü ameller niyetlere göredir.

KABENİN TUTUNANLAR

ÖRTÜSÜNE

Herkes bir gaye ile Kâbe örtüsünü tutar ve niyaz eder: Ya Rab bize cemalini ver diyenler ki bunlar aşıklardır. Ya Rab bize cennetini ve nimetlerini ver diye yalvaranlardır ki bunlar ehli ibadet ve zahitlerdir. Ya Rab işlerimizi iyi eyle,

rızkımızı artır, sağlığımızı ver diyenlerdir ki bunlar ehli dünyadır. Ya Rab, bizi ehli İslam'a karşı galip getir diyenlerdir ki bunlar Mekke müşrikleridir. Bedir harbi öncesi Kâbe'nin örtüsüne tutunup böyle yalvarmışlardı. Yalvarışın zahir sureti Kâbe örtüsüne tutunarak yapılır. Yalvarışın hakiki sureti pir eteğini tutup, onun yolundan gidilerek yapılır.

DÜNYADAN ŞİKÂYET

Büyükler dünyadan şikâyetle asla rıza göstermezler. Sureti istimale göre (kullanım durumuna göre) dünya hem makbul hem kötüdür. Dünyayı içimize sokmaz, Allah işine muavin olarak kullanırsak, çok iyi ve çok makbuldür. Bilakis dünyayı ,yani dünyanın muhabbetini içimize sokarsak, dünya işleri ve meşguliyeti bizi, zikir ve fikrimizden ve huzurumuzdan alıkoyar. Bu durumda dünya hayatı bizim için kötü neticelenir.